Voorwoord

In de genen

Er werd mij gevraagd om een voorwoord te schrijven voor in de nieuwsbrief. Lange tijd heb ik geprobeerd het te ontlopen, omdat schrijven niet echt mijn ding is. Ik ben beter met de verbale communicatie. Mijn opa's waren wel heel goed in schrijven en vertellen. Bij ons in de familie waren er dan ook wel discussies, want aan de ene kant hadden we mijn opa H.T.H. Schouten, een wel bekende voorman van de ASV en aan de andere kant stond mijn opa B. van den Akker, een welbekend voorvechter in de ONS. Ze konden dan ook wel goed even met elkaar van gedachten wisselen met allebei hun eigen kijk op zaken in de binnenvaart, maar wel altijd met respect voor elkaar en dat was altijd erg fascinerend. Dus er zal wel wat in de genen over zijn gedragen aan ons. Ze hebben altijd veel voor de binnenvaart betekend en gedaan. Zelf ben ik van mening en zeg ik altijd: als je maar lid bent van een bond, van welke is niet het belangrijkste, als je jezelf er maar goed bij voelt, want samen sta je toch sterker. Ik steek het natuurlijk niet onder stoelen of banken, dat ik het erg fijn vind, dat de ASV toch wel aardig aan het groeien is en dat we zo natuurlijk wel meer bereiken. Hoe groter het lichaam, hoe beter er toch naar je geluisterd wordt.

Zelf ben ik 4 jaar geleden in de denktank begonnen. Ik wil, ondanks ons drukke bestaan, toch graag mijn steentje bijdragen aan een werkzame omgeving in de binnenvaart voor iedereen. En daarom hoop ik toch dat de mensen de ASV bij willen staan. Het is een schippersbond voor en door schippers. Het zou toch fijn zijn als we met elkaar een stuk verder komen. Zelf merk ik wel, dat de jongere generatie een stuk terughoudender is. "Een denktank! Dat is veel werk. Hoe ga ik dat combineren met mijn bedrijf?" Natuurlijk is het soms heel druk, zelf vaar ik met mijn man en twee kinderen op een 57 m schip. Sinds 2 jaar zit de oudste op het internaat, de jongste is nog aan boord. Ik ben ook op internaat in de oudercommissie gegaan om daar bij de kinderen goed betrokken te blijven. Natuurlijk wil je ook nog een privé leven er naast hebben en dat gaat me nog steeds goed af. Maar om de koe bij de horens te vatten; het is zo belangrijk, dat we blijven knokken voor een goede en werkbare situatie in de binnenvaart. Daarom moeten we toch tegen bepaalde regelgevingen in opstand komen. Natuurlijk kun je niet alles tegen houden, maar we kunnen niet overal zomaar mee instemmen. Ligplaatsen die verdwijnen, vergroening waar Nederland in doorslaat, veel te hoge boetes en ga zo maar even door. Als we daar niks tegen doen, dan wordt het een onwerkbare situatie voor de binnenvaart en natuurlijk kunnen we niet alles en iedereen het naar de zin maken, maar wel zo veel mogelijk proberen dat we het nog naar ons zin hebben op de werkvloer en dat het werkbaar blijft. Want zeg nou zelf; het is toch een veel te leuk beroep om te laten verdwijnen?

Het nieuwe jaar is alweer even bezig en wat gaan we allemaal weer tegenkomen in 2019? Zelf denk ik weer genoeg dingen, die we met beide handen aan kunnen pakken. De ASV heeft alweer 12 nieuwe leden mogen verwelkomen. Daar zijn we natuurlijk heel trots op. Dit is toch een teken dat we goed bezig zijn en dat de mensen toch vertrouwen in de ASV hebben.

Zelf zet ik mij in voor het WBR (samen met Dorothe). De Rotterdamse havens waar ook weer van alles verdwijnt, heeft extra aandacht nodig. Kijk maar naar de ligplaatsen in de Botlek en de veranderingen in de Maashaven. Er is al een tekort aan ligplaatsen en het wordt er niet beter op. We mogen dadelijk op terrein gaan liggen met de wachtende schepen, waar 24 uur per dag overgeslagen wordt en we dus eigenlijk in de weg liggen. Daarbij krijg je de problematiek met het terrein op en af komen als je personeel of kinderen aan boord komen. Denk aan de regeltjes die daar weer uit voortvloeien en waar je aan moet voldoen. De autosteiger achter in de Botlek staat ook ter discussie of die weg moet, omdat hij volgens de haven te weinig gebruikt wordt (3x per dag). Er is voor in de haven ook een autosteiger, maar er wordt geen rekening gehouden met de mensen die zonder personeel varen en dus de auto moeten omrijden, omdat de afstand te groot is om te lopen (geen rekening houdend met de bekeuringen voor het onderbemand varen). Zo wordt er ook voorgesteld om in de Maashaven te blijven wachten tot je begint met laden, maar we zitten met onze vaartijd en natuurlijk spelen de weersomstandigheden ook mee (met een hoop wind liggen we liever al dichterbij onze laadplaats). Daarom hoop ik dat we met elkaar er toch nog iets tegen kunnen doen. Zo zijn we druk bezig met het Maashavenproject, generatorproblematiek en de ligplaatsen in de Europoort, die er ook eigenlijk niet zijn. Dat is een greep uit de zaken waar we ons als ASV heel hard voor inzetten in het WBR. Er zijn ook nog positieve dingen die het havenbedrijf doet, zoals nieuwe palen in de Dintelhaven, in het Calandkanaal zijn nieuwe ligplaatsen gemaakt voor grotere schepen en het blijft ook natuurlijk fijn dat er een werkgroep is waar we onze punten op tafel kunnen brengen en we een stem in te brengen hebben. Ik blijf hopen dat er nog meer positieve dingen uit voort mogen komen.

Maar om het negatieve niet te laten overheersen; de ASV blijft zich voor de volle 100% inzetten voor een werkzame situatie in de binnenvaart, want het is toch een prachtig beroep en daar moeten we ons voor blijven inzetten. Daarom is input altijd welkom en alle kleine beetjes helpen. We hopen er in 2019 een mooi en vruchtbaar jaar van te maken, waarin we veel proberen te bereiken en het vooral binnen ons beroep ook erg naar ons zin hebben.

We verwelkomen jullie graag in mei op de maritieme beurs in Gorinchem. Daar hebben we weer een mooie stand kunnen bemachtigen.

Ik wens iedereen een goede vaart en een mooi en gezond jaar.

Jessica van den Akker